

Spørgsmål 16:

Kan ministeren bekræfte, at ingen internationale konventioner pålægger Danmark at give nogen tidsbegrænset opholdstilladelse?

Svar:

Efter flygtningekonventionen er Danmark ikke forpligtet til at meddele flygtninge tidsbegrænset opholdstilladelse, men alene til ikke at udsende konventionsflygtninge til lande, hvor de pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen anførte grunde, eller hvor de pågældende ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 forpligter ligeledes Danmark til ikke at udsende personer til lande, hvor de pågældende risikerer tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. herved de tilsvarende bestemmelser i artikel 3 og 16 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. De nævnte bestemmelser forpligter derimod ikke Danmark til at meddele de pågældende personer tidsbegrænset opholdstilladelse.

Danmark er således ikke forpligtet af internationale konventioner, herunder heller ikke FN's konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, til at meddele tidsbegrænset opholdstilladelse til udlændinge.

Spørgsmål 23:

Kan ministeren bekræfte, at lovforslagets nummer 22 gør det vanskeligere at udsende personer, der ikke har fået asyl, og skal bemærkningerne til forslaget forstås således, at Flygtningenævnet kun kan stille vilkår for tvangsmæssig udsendelse under henvisning til de generelle forhold i hjemlandet?

Svar:

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 31, stk. 2, 1. pkt., i lovforslagets § 1, nr. 23, indebærer, at refolementsforbudet vedrørende udlændinge, der ikke risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde, betinges af, at der foreligger omstændigheder, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, og ikke - som efter den gældende bestemmelse - af, at

den pågældende udlænding har opholdstilladelse her i landet som de facto-flygtning. Ved ændringen opnås der systematisk overensstemmelse mellem stk. 1 og stk. 2 i § 31, og der sker en formel udvidelse af udsendelsesbeskyttelsen.

Flygtningenævnet har i praksis antaget, at nævnet i forbindelse med en beslutning efter udlændingelovens § 32 a om tvangsmæssig udsendelse kan fastsætte betingelser, således at udsendelse kan ske, uden at udlændingelovens § 31 er til hinder herfor.

Flygtningenævnet vil således alene kunne stille sådanne vilkår, hvis en udsendelse uden de pågældende vilkår konkret ville være i strid med udlændingelovens § 31. Det i bemærkningerne anførte er ikke udtryk for en ændret opfattelse.

Spørgsmål 24:

Efter hvilke kriterier skal det afgøres, om der i lovforslagets nummer 33 foreligger særlige grunde?

Svar:

Jeg går ud fra, at spørgsmålet vedrører lovforslagets § 1, nr. 35, vedrørende begrænsningen af adgangen for asylansøgere til at få udbetalt kost-, lomme- eller tøjpenge.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 7, skal Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at en udlænding, der indgiver ansøgning om asyl ved eller efter indrejsen og ikke medvirker til sagens oplysning, ikke skal have sine udgifter til underhold dækket bortset fra kost og logi i naturalier og sundhedsmæssige ydelser.

Det betyder, at Udlændingestyrelsen - hvis asylansøgeren ikke medvirker til sagens oplysning - skal gennemgå hver enkelt sag og træffe afgørelse om inddragelse af kost-, lomme- og tøjpenge, medmindre det efter den pågældende udlændings personlige eller familiemæssige forhold vil virke særlig belastende for udlændingen, f.eks. hvis udlændingen har børn i eller under den undervisningspligtige alder, eller hvis udlændingen er mindreårig uledsaget asylansøger, eller på grund af udlændingens sundhedsstand.

Spørgsmål 26:

Er ministeren enig med Dansk Flygtningehjælp, der anser det for tvivlsomt om den fore-